

אמנות

תיאטרון

עניין שבמצפון

כאשר הסתערו שורה של צעירים על תיאטרון האוהל, כדי למחוא בהתפרעות נגד העלאת מחזהו של יגאל מוסינזון, שברו את הכלים, לא חלמו שאותו דבר עשוי לקרות להם.

בייחוד לא חלם על כך המחזאי חנוך לוין (24), שעסק כבר אותה עת בחזרות לתוכנית הסאטירית שלו, את ואני והמלחמה הבאה, בבימויה של עדנה שביט, ובהשתתפות שיפורה מילשטיין, בת'שבע ציילור, רמי פלג וגד קינר.

וואת, בעיקר — משום שחנוך לוין לא האמין שהתוכנית תוצג. זמן קצר קודם לכן, ביטלו הקומויסטרים הפוליטיים של מועדון צוותא לתרבות מתקדמת — את הרשות שיתנה לו קודם להציג.

אולם נמצא צדיק בסדרם: בעלי מועדון הסטודנטים ברברים איפשרו ללהקה של לוין להציג שם, תמורת אחוזה הכנסה.

עוד בהצגת הבכורה, בפני קהל אוהל ה' מורכב משחקנים מיקצועיים, משפחות ממש' תמים וירידים, פרצו ויכווים.

חלק מן הנוכחים התנגד בקיצוניות ל-

מחזאי לוין
אלמנה 5 שנים

פיוזמונים כמו "אנחנו מנשקים לך בתחת, האלוף בוס/כי בלעדך לא היינו עכשיו כלום..." או "לאן הלך ילד/בני הלך — לאן? חייך שחור מכה חייך לבן? בכי ב' חזרים ובגנים שתוקה/המלך משחק עם המלכה?"

חלק אחר טען, בחיכות שהתנהל לאחר ההצגה, כי "אסור לדבר בכלל על דברים שבקדושה, כמו אלמונות או נופלים."

כאשר אחד המתחזקים העיר, כי גם ב' גרמניה שלפני עליית הנאציזם היו קאברטים דומים, שהופעו על-ידי ההיטלרסטים, קראה נערה מן הקהל בבכי: "למי משווים אותנו?" "בכל הנאי — בכל מצב!" קיצר גית הרבה יותר היתה תגובתם של חלק מ' אנשי המשק נצריסרני שקנה הצגה — מבלי לקרוא אותה, כמובן.

כאשר הגיעו המשתתפים לקטע המכונה האלמנה רובינזון, והמתאר זוג מתאבלים מיקצועיים הממשיכים לרחם על אלמנה, 5 שנים אחר ששיכלה את בעלה, קמה מהומה. "קני חברי/המשק קמו, קרעו את הקר' שים של הבמה עליה עמדנו ולא איפשרו לנו להציג," מספר חנוך לוין.

מתונים יותר היו צעירי המשק, אם לקחו את הלהקה ולכריה/דשא שלד מיבניהם של הם, איפשרו להם שם לסיים את המישחק ולנהל איתם ויכוח — הגם שגם הם לא הסכימו עד הסוף עם רוח ההצגה.

"והמצחק ביותר הוא שהצעירים היו בחלקם הרב חיללים וחיללים משוחררים," מחזיק לוין בעצב.

עגבניות רקובות? עתה מתחילים אנשי הלהקה, בדריכות, ליום בו יגלה ה' קהל הצירוני את קיצוניות-הטכסט. אבל אנחנו נמשיך להציג בכל תנאי, מבטיחים. גם אם יכו אותם או יזרקו עליהם עגבניות רקובות?

גם, אז, עונים השחקנים, שזו הופעתם הראשונה על הבמה. כשבילנו השכסט האנטי-מלחמתי הזה הוא עניין שבמצפון."

אחרים

(המשך מעמוד 15)

חודשים, הדרך חניכי תנועת העובד הציוני באנגליה.

כשחזר לארץ, השתנו הימים. היה לו מ' קום להוכיח את עצמו כחיל קרבי — למ' רות שלפני המלחמה כבר השתתף בפעולות התגמול בקלקיליה ובסמוע. הוא חזר לצבא, למקום בו היה דרוש קצין כמוהו, שם היה בן-טיפוחיהם של אריק רגב ועוז וייצמן.

הוא חזר לצה"ל שבוע לפני פעולת-כרא' מה, בה זכה בצל"ש; מאז השתתף במרבית המירדפים אחרי חבלנים, כשהוא מגלה אר' מ'לב ותעוזה בלתי-רגילים.

היה למנילה כושר מיוחד להרחת חבלנים ולאיתור מקומות-המסתור שלהם. תכונה טבעית זו חילצה לא פעם את חייליו ממצבים משוכנים.

זו היתה גם הסיבה שתמיד ראה חובה לעצמו להיות במקום התקרית או קרבה-אש עם החבלנים. הוא היה בטוח שבלעדיו עלו לים חייליו להסתבך בצרות.

★★★

שינאת-הפירסומת

שיקבל אריק רגב את הפיקור על חטיבת-צנחנים, השלימו הוא וגדו זה את זה. היתה להם שפה משותפת. שני-הם היו בעלי תכונות זהות — כמו שינאת הפירסום, למשל.

בפעולת כראמה נפצע גדי בכתפו. הוא בא לחופשה קצרה למשק, לא סיפר לאיש על פציעתו. כדי להסתיר אותה, אף נשא רובה על כתפו הפצועה. לפתע טפח לו אחד מ' חבריו על שכמו. גדי התפתל מכאבים. "הרי אתה פצוע," אמר החבר, "למה לא סיפרת לנו?"

באחד המירדפים ניפצע גדי בריאותו ו' ברגלו, מרסיסי רימוני-יד. הוא היה חייב לצאת להחלמה. במקום זאת חזר לחטיבתו. את חופשות-ההשבת העדיף לבלות בין חייליו, כשהוא מסייר בין העמדות. כשהיה קופץ לפעמים למשק, נהג גדי — בוגר בית-הספר הטכני אורט בנתניה — לחקן טרקטור שנתקע בשדה או לעזור, להעמיס משאית בארגוני-עופות.

רגב ומגלה דאגו בעיקר לחייליהם — ולא רק הגפגעים. כשלא היו עסוקים בפעולה מיבצית הקדישו את כל זמנם לשיפור תנאי-החיים של החיילים, במוצבים ובצמ' דות.

רק לפני שבוע עלה רגב ממפקדתו, כש' הוא מנסה להשיג חקציב ממשרד-הבטחון להתקנת מזגני-אוויר.

בחום הנורא של ביקעת' הירדן. הם שוכבים במארכים בלילה — לא יתכן שלא נאפשר להם לישון ביום," אמר.

אך שעה ששניהם דאגו לחייליהם, דאגו מפקדיהם להם. המצאות המתמדת בקרה-אש הראשון, במלחמה נגד הטרור, הדאיגה רבים. "לא היה ויכוח שאם יתמיד גדי ב' מיבציעיו הוא עלול ליהרג באחד הימים. החיכוך היה רק על המועד בו ייהרג. גדי עצמו נהג לענות וכשחבריו במשק טענו "גדי לא ימות במיטה!"

"גו, או אני אהרג פעם. אני יודע ש' אהרג." אף-על-פי-כן קיוו הכל שגדי ייחלץ גם להבא מהסכנה, כשם שנחלץ עד כה. לפני שבוע קיבל את דרגת-הסרן שלו. בעוד של' שה שבועות עמד לצאת להשתלמות בחו"ל. "כשיחזור, לא נחזיר אותו יותר לקה," אמרו מפקדיו.

★★★

"יורים בגדי שלי!"

ב' יום החמישי האחרון שהה גדי ב' חופשה קצרה בחורו, במשק, שהקישוט הליחי בו היא בובה התלויה על מיצנת. הוא ביקש משומר להעיריו בשעה שתיים בלילה, כדי שיוכל לחזור ליחידתו.

כשבא השומר בשעה היעודה להעיר, כבר לא מצא את גדי.

לכמה רגעים, ביום הראשון השבוע, שוב נימצאו רגב ומגלה זה ליד זה: היה זה כאשר אילנה, אלמנתו של רגב, באה ישר מהלוחית-בעלה להלוויתו של גדי, לחצה את ידי אמו ואביו וניחמה אותם, כשכל ה' סובבים אותם פורצים בבכי.

אחרי-כך חזרה אילנה רגב לילדיה. כיתת חיילים ירתה מטחי-אש על קברו של גדי. ואמא של גדי שהתאפקה עד אותו רגע ו' החזיקה את עצמה בגבורה, הסליטה: "יורים בגדי שלי."

כל חצי האי סיני

"אגד תיור" ו"אגד דן תיור" מגישים לך טיול בן 3 או 5 ימים בסיני. הטיולים נערכים באוטובוסים מפוארים, לכל המקומות המעניינים והיפים בחצי האי סיני:

רצועת עזה — אל עריש — בנתיב הקרבות למרכז סיני — ביר תמדה — עיון מוסה — מפרץ סואץ — ראס סודר — ראס אבו רודיס — אל טור — שרם-א-שייך — שרם-אל-מוייה — ראס נצראני — וואדי פיראן — תרפת אום קודרין — מעבר וטיה — סנטה קטרינה — הר משה — אבו זניימה — נסיעה לאורך תעלת סואץ — האגמים המרים — קנטרה — נחל ים.

ימי היציאה: טיול 3 ימים — בכל יום שישי.
טיול 5 ימים — בכל יום ראשון.

פרטים והרשמה:

במשרדי "אגד תיור", "אגד דן תיור" ואצל סוכני הנסיעות

אגד
ליווי

חזרה מארצות-הברית, אוסטרליה, אירופה

עם תוצאות החקירות המדעיות החדשות ביותר, הצלחה מוחלטת בטפול פיצעי אקנה, הזדקנות של עור ושרירי פנים, כתמים חומים, סילוק של שער מיותר על-ידי חשמל בלי כאב ובלי להשאיר עקבות.

אדית קובץ'

תל-אביב, כיכר הבימה 2, טל. 222930

הקרן לעזרת ילדי ביאפרה

תרומות לקרן לעזרת ילדי ביאפרה מתקבלות בכל סניפי בנק לאומי ובנק דיסקונט בארץ.

את התרומות יש להפנות לחשבון קרן ילדי ביאפרה

בנק דיסקונט מס' 795844

בנק לאומי מס' 7575/47

הכסף יועבר באמצעות הצלב האדום הבינלאומי.